

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] vil jeg være meget, meget glad derfor; Forslag om Afvikling paa disse Omraader vil altid have min Stemme.

Om jeg vilde have foretrukket, at man havde indført noget mindre i 1946? Ja, det vilde jeg, det kan ikke nægtes. Hvad vi har indført, har dog antagelig gennemgaaende været til lavere Priser end i Dag, men naturligvis, det er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, burde vi meget tidligere have erkendt, at vi er blevet betydeligt fattigere, end vi var før Krigen. Jeg er 100 pCt. enig deri. Jeg ved, at jeg ved samtlige de Møder, jeg har deltaget i ud over Landet, baade lukkede Møder under Krigen, som man knap nok havde Lov til at holde, og i Sommeren 1945 har sagt alle Steder, at selvfølgelig var vi blevet meget fattigere; vi behøvede blot at se paa de 7½ Milliard, som stod paa Nationalbankens Balance, hvilket Beløb Statskassen jo hæftede for.

Jeg tror, at i en saa vanskelig Periode som denne er det meget svært at faa Administrationen pint nedad. Jeg ved, at Administrationen er kæmpemæssig, men efter et mangeaarigt Kendskab til de overordnede Personer, der er ansat i Statsadministrationen, i Handelsministeriet, hvor jeg har kendt en Række Embedsmænd i mange Aar, og i Direktoratene, hvor jeg ogsaa har kendt en Række Embedsmænd i mange Aar, ved jeg ogsaa, at deres Dygtighed er af en saadan Art, at de nok kan være deres Arbejde bekendt. Jeg ønsker selvfølgelig dette mægtige Apparat nedsat i samme Øjeblik, der er Varer nok, men Varemangelen medvirker jo netop til Indskrænkninger og deraf flydende Restriktioner og Fordelinger af forskellig Art, hvis vi skal gøre det godt for alle, baade smaa og store, her i vort Land.

Mine Udtalelser om Kødordningen maa altsaa forstås saadan — og det gælder ogsaa over for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen —, at nu prøver vi paa at sætte det, jeg har omtalt forleden og igen i Dag, i Værk. Det tager sin Tid, det er ikke saadan at faa trykt Kort, og hvad dertil hører, men det vil vi prøve paa at fremskynde, og det er mit Haab, at man, hvad enten man nu har den forudfattede Mening, at denne Ordning er daarlig, eller ikke, alligevel vil medvirke til at give den, som jeg før sagde, *fair play*. Saa kan man jo kritisere bagefter, hvis det skulde vise sig, at vi kom af Asken i Ilden. Jeg tror det ikke.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at Regeringen har slaaet en Kolbøtte. Ja, jeg har i hvert Fald forud for sidste Valg sagt mange forskellige Ting om, hvad

jeg ikke ønskede, men hvad jeg har sagt, staar jeg selvfølgelig ved. Vi var i Fjor den 1. Marts her i Tinget inde paa dette; Socialdemokraterne og Kommunisterne havde ganske vist andre Ordførere dengang, end de har i Dag, men da havde vi ogsaa en Omtale af dette Spørgsmaal, og det tror jeg ikke, der er Anledning til at opholde det høje Ting med.

I min Fremsættelsestale nævnte jeg ogsaa en Række Tal, der sikkert tilsammen udgør saa langt den væsentligste Del af Importen i 1946. Det er klart, at havde vi brugt nogle Hundrede Millioner Kroner mindre i 1946, havde vi vel haft disse til Indkøb i Aar, men een Ting er i hvert Fald sikker, og det er, at det var vigtigt at faa de danske Lagre fyldt op, at faa den danske Beskæftigelse udnyttet, at faa de danske Fabrikers Kapacitet udnyttet bedst muligt, og det mener jeg er sket i det forløbne Aar.

Forskellige ærede Ordførere har ogsaa været inde paa Spørgsmaalet om Importen af Tekstilvarer, og jeg vil gerne om dette give lidt detaljerede Oplysninger, eftersom jeg formoder, at det har Interesse for det høje Ting og ogsaa for Offentligheden.

Importen af samtlige Varer inden for Tekstilgruppen har i 1946 beløbet sig til i alt 685 Mill. Kr. Heraf var 83 Mill. Kr. til Spindestoffer, 63 Mill. Kr. til Garn og Traad, 315 Mill. Kr. til Metervarer, 40 Mill. Kr. til specielle og tekniske Manufakturvarer, 184 Mill. Kr. til Klædningsstykker af Tekstilvarer og endelig 18 Mill. Kr. til andre færdige Manufakturvarer.

Med Hensyn til Spindestoffer til Tekstilindustrien har Importen været af et saadant Omfang, at det har været muligt gennem hele 1946 at opretholde fuld Beskæftigelse paa de danske Spindier.

Af Garner har vi, som jeg allerede har sagt, importeret for 63 Mill. Kr. Forholdet er i øvrigt det med Hensyn til Garner, og det gælder navnlig Bomuldsgarner, at vi ikke kan importere i det Omfang, som vi i og for sig kunde ønske, idet Udlandets Leveringsevne paa Garnomraadet kun er begrænset. Importen af Bomuldsgarner har saaledes kun været højst nødtørftig. England var før Krigen en af vore vigtige Leverandører af Bomuldsgarner, men har efter Krigen kun været i Stand til at levere os ganske minimale Kvantiteter. Fra dansk Side har vi ved enhver Lejlighed over for de britiske Myndigheder paapeget Ønskeligheden af, at England leverer os større Mængder Bomuldsgarner, men fra engelsk Side har man stedse paapeget, at Forholdene stiller sig saadan, at England ikke foreløbig